24/11/2019

Αναχώρησε από την Πάτρα η Παναγία Σουμελά

/ Επικαιρότητα

Τήν Κυριακή 24 Νοεμβρίου 2019 (Κυριακή πρό τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου), ἡ Ἀποστολική Μητρόπολις τῶν Πατρῶν ἑόρτασε τήν μνήμη τῶν ἐξ' Ἀχαΐας καί ἐν Ἀχαΐᾳ Ἁγίων, οἱ ὁποῖοι μέ πρῶτον τόν Ἅγιο Ἀπόστολο Ἀνδρέα, πρεσβεύουν ὑπέρ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καί τῶν εὐσεβῶν Πατρέων, ἀλλά καί τῆς Ἀχαΐας ἁπάσης.

Στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου εὑρίσκετο ἡ ἱερά καί θαυματουργός εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ καί ἱερά λείψανα Ἁγίων τῆς Ἀχαΐας.

Τῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας κ. Παντελεήμων, συλλειτουργούντων, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κερνίτσης κ. Χρυσάνθου καί τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. Χρυσοστόμου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας ἐκήρυξε ἐμπνευσμένα τόν θεῖο λόγο, ἀναφερθείς στό ἱερό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, ἀλλά καί στήν μεγάλη σημασία τῆς ἐπισκέψεως τῆς Εἰκόνος τῆς Παναγίας Σουμελᾶ στήν Πάτρα, μάλιστα δέ μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν ἀπό τήν γενοκτονία τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Χιλιάδες εὐσεβῶν χριστιανῶν συνωστίζοντο ἐντός καί ἐκτός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ προκειμένου νά προσκυνήσουν τήν Εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ καί τά ἱερά Ἀποστολικά καί Μαρτυρικά Λείψανα.

Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη ἱερό μνημόσυνο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν φρικτοῖς βασάνοις, μαρτυρίοις καί διωγμοῖς τελειωθέντων Ποντίων ἀδελφῶν ἡμῶν κατά τήν, ὑπό τῶν Τούρκων γενομένην, γενοκτονία τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Στό τέλος πραγματοποιήθηκε ἡ λιτάνευσις ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τῆς Ἁγίας Κάρας τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ.κ. Χρυσόστομος εὐχαρίστησε ἐκ βάθους ψυχῆς τόν Σεβασμιώτατο Βεροίας γιά τήν μεγάλη εὐλογία πού ἐκόμισε στήν πόλη, δηλ. τήν Εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ καί προσέφερε γιά τό Μοναστήρι τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, ἀργυρά κανδήλα, ἐνῶ ἐτίμησε τόν Σεβασμιώτατο Βεροίας μέ τό παράσημο (χρυσοῦν σταυρόν) τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἐπίσης, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας προσέφερε στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, τόν χρυσοῦν Σταυρόν (ταξιάρχην) τοῦ ἀργυροῦ Ἰωβηλαίου τῶν «Παυλείων».

Πρό τῆς ἀναχωρήσεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος, στό προαύλιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, μέλη τοῦ Φάρου Ποντίων Πατρῶν, μέ ποντιακές ἐνδυμασίες, χόρεψαν παραδοσιακούς Ποντιακούς χορούς, κατασυγκινήσαντες τά πλήθη τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν.

ΔΙΒΙΑ ΕΤΑΡΑΕΝ
ΠΕΤΑΖΕΝ
ΕΧΑΛΑΕΝ
ΤΟ ΜΑΝΑΣΤΗΡ

Παρακάτω δημοσιεύομε τήν ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας κ. Παντελεήμονος.

«Τά ἀδύνατα παρ᾽ ἀνθρώποις δυ-νατά παρά τῷ Θεῷ ἐστιν».

Στήν ἀγωνιώδη ἐρώτηση τῶν μα-θητῶν του «ποιός μπορεῖ νά εἰσέλθει στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ» ἀπαντᾶ σήμερα ὁ Χριστός.

Ἀφορμή γιά τήν ἐρώτηση καί τήν ἀγωνία τῶν μαθητῶν εἶναι ἕνας πλούσιος ἄνθρωπος, ἕνας ἄρχων πού πλησίασε τόν Ἰησοῦ καί τοῦ ζήτησε νά τοῦ πεῖ τί νά κάνει γιά νά κληρονομήσει τήν αἰώνιο ζωή.

Δέν ἦταν ἀσεβής ὁ ἄνθρωπος αὐ-τός. Δέν ἤθελε νά παγιδεύσει τόν Χριστός

ρωτώντας γιά τήν αἰώνιο ζωή. Ἕνας εὐσεβής ἄνθρωπος ἦταν, πού εἶχε τηρήσει ἀπό μικρός ὅλες τίς ἐντολές τοῦ νόμου. Ἕνα μόνο τοῦ ἔλειπε. Ἡ πραγματική ἀγάπη πρός τόν Θεό.

Τίς ἐντολές του τίς εἶχε τηρήσει κινούμενος ἀπό ἕνα αἴσθημα συνεπείας, ὑποχρεώσεως ἤ καί φόβου ἔναντι τοῦ Θεοῦ καί τοῦ νόμου του, δέν τίς εἶχε τηρήσει προφανῶς ἀπό ἀγάπη. Δέν τίς εἶχε τηρήσει, ἐπειδή ἤθελε νά εὐαρε-στεῖ τόν Θεό μέ τήν ὑπακοή του. Μέ τόν Θεό δέν τόν συνέδεε σχέση ἀγάπης καί ἐμπιστοσύνης, γι᾽ αὐτό καί ὅταν ὁ Χριστός τοῦ πρότεινε νά πωλήσει τά ὑπάρχοντά του καί νά τόν ἀκολουθήσει, ἐκεῖνος δέν τόλμησε νά κάνει τήν ὑπέρβαση. Δέν τόλμησε νά ἐγκαταλείψει τό ἕνα, τόν πλοῦτο, πού τόν κρα-τοῦ-σε μακριά ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Καί ἔτσι ἔχασε γιά τόν θη-σαυρό τῆς γῆς τόν θησαυρό τοῦ οὐ-ρανοῦ. Ἔχασε τήν αἰώνιο ζωή, γιά νά μήν στερηθεῖ τόν πλοῦτο τῆς προσκαίρου.

Αὐτός εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού προκαλεῖ τήν ἀγωνιώδη ἐρώτηση τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου. Ἄν δέν μπορεῖ νά σωθεῖ αὐτός ὁ εὐσεβής πλούσιος ποιός θά μπορέσει ἄραγε νά σωθεῖ;

Δέν εἶναι ὅμως αὐτή ἡ ἀγω-νιώ-δης ἐρώτηση ἐρώτηση μόνο τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι συ-χνά καί δική μας ἐρώτηση. Καί μαζί μέ αὐτήν διατυπώνουμε στή ζωή μας καί ἄλλα ἀγωνιώδη ἐρω-τήματα πρός τόν Θεό, γιά τά ὁποῖα ὅμως ἰσχύει ἡ ἴδια ἀπάντηση, ἡ ἀπάντηση πού ἔδωσε σήμερα ὁ Χριστός στούς μαθητές του: «Τά ἀδύνατα παρ᾽ ἀνθρώποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστίν».

Ὅσα εἶναι καί φαίνονται ἀδύ-να-τα γιά τούς ἀνθρώπους, ὅσα δέν μποροῦν νά κάνουν καί νά ἐπι-τύ-χουν οἱ ἄνθρωποι, εἶναι δυνατά γιά τόν Θεό.

Καί πῶς εἶναι δυνατόν νά μήν πιστεύουμε σέ αὐτή τήν ἀλήθεια, ἄν πιστεύουμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι πα-ντο-δύναμος; Πῶς εἶναι δυνατόν νά μήν πιστεύουμε σέ αὐτή τήν πραγματικότητα, ὅταν ἔχουμε ἐμπι-στοσύνη στόν Θεό;

«Τά ἀδύνατα παρ᾽ ἀνθρώποις δυ-νατά παρά τῷ Θεῷ ἐστιν», λέγει ὁ Χριστός σήμερα πρός ὅλους μας. Καί τήν ἐπιβεβαίωση τῶν λόγων του τήν ἔχουμε τριπλῆ ἐνώ-πιόν μας.

Τήν ἔχουμε πρωτίστως στήν ἱερή μορφή τῆς Παναγίας Μητέρας του, τῆς ὁποίας τήν ἱστορική καί θαυ-μα-τουργό εἰκόνα, τήν προερχο-μέ-νη ἀπό παλαίφατη Μονή τῆς Πα-να-γίας Σουμελᾶ τοῦ Πόντου καί ἐγκατεστημένη τά τελευταῖα ἑβδο-μήντα περίπου χρόνια στή νέα Μονή της, στό Ἱερό Προσκύνημά της στό Βέρμιο τῆς Ἡμαθίας, κομί-σαμε πρίν ἀπό μία περίπου ἑβδο-μάδα, ἀνταποκρινόμενοι στήν εὐ-γε-νῆ παράκληση τοῦ Σεβασμιω-τά-του Μητροπολίτου σας καί πο-λυ-φιλήτου ἀδελφοῦ Ἁγίου Πα-τρῶν κυρίου Χρυσοστόμου, στήν πόλη σας καί στόν ὑπέρλαμπρο

αὐτόν ναό τοῦ πολιούχου σας ἁγίου ἀπο-στόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλή-του, εἰς εὐλογία καί ἁγιασμό τῶν πιστῶν καί εὐλαβῶν Πατρέων, στό πλαίσιο τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων τῶν Πρωτοκλητείων.

Ὁλόκληρη ἡ ζωή τῆς Παναγίας Παρθένου, ἀπό τή γέννησή της μέ-χρι τήν Κοίμηση καί τήν εἰς οὐ-ραν-ούς μετάστασή της, ἰδιαιτέρως ὅμως τό θαῦμα τῆς γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν ἁγνῶν καί παρθενικῶν αἱμάτων της καί ἡ πρό τόκον καί μετά τό-κον παρθενία της, καί ἀκόμη τά ἀναρίθμητα θαύματα τά ὁποῖα ἐπι--τελεῖ διά τῶν ἱερῶν της εἰκό-νων καί ὄχι μόνον, ἀποτελοῦν ἀδιά-σειστη ἐπιβεβαίωση τοῦ λό-γου Κυρίου ὅτι «τά ἀδύνατα παρ᾽ ἀνθρώποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστί».

Ἔχουμε ὅμως τήν ἐπιβεβαίωση τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου μας καί στήν ἱερά μορφή τοῦ πολιούχου τῆς ἱστορικῆς πόλεώς σας, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Ἀν-δρέου τοῦ πρωτοκλήτου, ἀλλά καί στή ζωή πάντων τῶν Ἀχαιῶν ἁγίων, τῶν ὁποίων τή μνήμη πανηγυρίζει ἡ Ἱερά αὐτή Μητρόπολη.

Ἡ ζωή καί ἡ ἀποστολική δράση τοῦ ταπεινοῦ ἁλιέως τῆς Τιβεριά-δος, ὁ ὁποῖος χωρίς μέσα, χωρίς ἀνθρώπινη καί ὑλική ὑποστήριξη, χωρίς ἐμπειρία καί γνώση κοσμική, διῆλθε τόν Πόντο καί τίς ἐπαρχίες τοῦ βορρᾶ καί διά τοῦ Βυζαντίου καί τῆς Μακεδονίας ἔφθασε στήν Πελοπόννησο καί τήν Πάτρα κη-ρύσσοντας τό Εὐαγγέλιο καί ὁδη-γώντας χιλιάδες ἀνθρώπων ἀπό τήν πλάνη τῶν εἰδώλων στό φῶς τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἕνα ἀκόμη ἀδιά--ψευστο τεκμήριο τῆς ἀλη-θεί-ας τοῦ λόγου τοῦ Ἰησοῦ.

Καί τήν τρίτη ἀπόδειξη τήν ἔχουμε στήν ἱστορία τοῦ Ποντια-κοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ ὁποῖος τιμᾶ φέ-τος μαζί μέ ὅλους τούς Ἕλλη-νες, τή ἑκατοστή ἐπέτειο τῆς θλι-βερῆς Γενοκτονίας.

Ποιός θά πίστευε ὅτι αὐτός ὁ λαός, ὁ ὁποῖος τόσο βάναυσα καί τόσο ἀπάνθρωπα ξερριζώθηκε ἀπό τίς πατρογονικές του ἑστίες, καί ὑπέμεινε κακουχίες καί ταλαιπω-ρίες ἀνεκδιήγητες θά μποροῦσε νά σταθεῖ καί πάλι ὄρθιος, νά ἀνθίσει ξανά καί νά βγάλει ρίζες σέ ὅποιο σημεῖο τοῦ κόσμου καί ἄν βρέθηκε καί νά διατηρήσει τή γλώσσα του, τή μουσική του, τήν ἱστορία του, τίς παραδόσεις καί τά ἔθιμά του, καί νά διεκδικεῖ μέ παρρησία τά δίκαιά του; Κανείς ἀσφαλῶς δέν θά τό πίστευε.

Κι ὅμως αὐτό εἶναι μία ἀπτή πραγματικότητα πού τή ζοῦμε κα-θημερινά. Καί εἶναι πραγματικό-τητα, γιατί ὁ Ποντιακός Ἑλληνι-σμός δέν ξέχασε οὔτε στιγμή τήν πίστη του στόν Θεό καί δέν ἔπαυσε ποτέ νά ἐμπιστεύεται τήν Παναγία Μητέρα του, τήν Παναγία τή Σου-μελιώτισσα, καί τά θαύματά της.

Βεβαίως, ἡ σημερινή ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ πρός τούς μαθητές του καί ὁ λόγος πού προέρχεται ἀπό τό ἀψευδές στόμα τοῦ Κυρίου δέν χρειάζεται ἀποδείξεις.

Ἡ συγκατάβαση ὅμως τοῦ Χρι-στοῦ πρός τήν ἀνθρώπινη ὀλιγο-πι-στία μας καί ἡ ἀγάπη τοῦ Ποι-μενάρχου σας, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κυρίου Χρυ-σοστόμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐμπνευ-σμένη καί στοργική πρω-τοβουλία ἔφερε αὐτές τίς ἡμέρες ἐδῶ, στόν περικαλλῆ ἱερό ναό τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρω-τοκλήτου καί μέ τήν εὐκαιρία τοῦ πρός τιμήν του ἑορτασμοῦ τῶν Πρωτοκλητείων, τήν ἱερά καί θαυματουργό εἰκόνα τῆς Πανα-γίας τῆς Σουμελᾶ ἀπό τό θρονί της στό Βέρμιο καί τήν Ἱερά Μητρό-πο-λη Βεροίας, Ναούσης καί Καμπα-νίας, ἔθεσε ἐνώπιόν μας τήν τριπλῆ αὐτή ἐπιβεβαίωση τοῦ Κυ-ρια-κοῦ λόγου.

Γι᾽ αὐτό καί ἐπιτρέψτε μου, Σεβα-σμιώτατε Ἅγιε Πατρῶν, νά σᾶς εὐχαριστήσω ἀπό καρδίας γιά τήν εὐγενῆ πρόσ-κλησή σας, τήν ἀβραμιαία φιλο-ξενία σας καί τήν εὐκαιρία πού μοῦ δώσατε σήμερα νά συλλει-τουρ-γήσω μαζί σας καί μαζί μέ τούς ἄλλους ἀδελφούς ἀρχιερεῖς στόν ὑπέρλαμπρο αὐτόν ἱερό ναό τοῦ πρωτοκλήτου καί πολιούχου σας ἀποστόλου, εἰκοσιπέντε χρό-νια μετά τήν προηγούμενη ἐπί-σκεψή μου, τήν πρώτη, ὅπως εἶπα καί προχθές, μετά τήν ἐνθρόνισή μου στήν Ἱερά Μητρόπολη Βε-ροίας, Ναούσης καί Καμπανίας, καί νά ἀπευ-θυνθῶ πρός τόν εὐλαβῆ καί εὐγε-νῆ λαό τῶν Πατρέων καί τῆς Ἀχαΐ-ας, ἡ πάνδημη συμμετοχή τοῦ ὁποίου κατά τήν ὑποδοχή τῆς σεβα-σμίας καί ἱστορικῆς εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Σουμελᾶ, τῆς Πα-ναγίας τοῦ Πόντου, τήν περα-σμέ-νη Δευτέρα μέ συνεκίνησε βα-θύ-τατα.

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρ-δί-ας καί πάλιν γιά τήν ἀγάπη σας καί εὔχομαι ταπεινῶς ἡ χάρη καί ἡ εὐλογία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό-κου, τῆς Παναγίας Σουμελᾶ νά σᾶς σκέπει καί νά σᾶς κρατύνει εἰς χρό-νους μακρούς καί νά εὐλογεῖ καί νά προστατεύει τούς ἄρχοντες καί τόν πιστό λαό τῶν Πατρῶν καί τῆς Ἀχαΐας πάντοτε.